

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПАДЕЛУ В УКРАЇНІ: ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ

Ольга Селезньова

д.ю.н., доцент

*Чернівецький торговельно-економічний
інститут КНТЕУ (Україна)*

Падел (падел-теніс) стає поширеним у світі. У деяких країнах (приміром, у Аргентині) цей вид спорту стає другим за популярністю видом спорту в країні та налічує більш ніж 2 мільйони гравців та 10 тисяч ігрових майданчиків. Знаходить падел своїх прихильників і в Україні. Уже на сьогодні мають місце проведені клубні змагання та чемпіонати.

Водночас, як і будь-який інший вид спорту, падел повинен мати нормативно-правове забезпечення, що серед інших нормативно-правових актів міститиме: Конституцію України (ст. 49), Закони України «Про фізичну культуру і спорт», «Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань», «Про антидопінговий контроль у спорті», Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація», підзаконні нормативно-правові акти, міжнародні акти, ратифіковані Україною.

Проаналізувавши чинні нормативно-правові акти, які регламентують відносини, пов'язані з українським паделом, пропонуємо класифікацію таких нормативно-правових актів:

- а) базові акти – Конституція України та Закон України «Про фізичну культуру і спорт»;
- б) кодифіковані законодавчі акти, які опосередковано регулюють падел-відносини (Господарський кодекс України, Податковий кодекс України, Кодекс про адміністративні правопорушення, Кримінальний кодекс України);
- в) профільні законодавчі акти – закони України, які регулюють спортивні відносини, зокрема падел-відносини (Закони України «Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань», «Про антидопінговий контроль у спорті» тощо);
- г) міжнародні акти, які присвячені регулюванню спортивних відносин в аспекті розвитку їх на міждержавному рівні і, звичайно, стосуватимуться й паделу (зокрема, Міжнародна конвенція проти апартеїду

в спорті (Нью-Йорк, 16.05.1986 р.), ратифікована Україною 08.05.1987 р., Конвенція проти допінгу ETS № 135 (Страсбург, 16.11.1989 р.), ратифікована Україною 15.03.2001 р., Європейська конвенція про насильство та неналежну поведінку з боку глядачів під час спортивних заходів і, зокрема, футбольних матчів ETS № 120 (Страсбург, 19.08.1985 р.), ратифікована Україною 15.11.2001 р., Угода про співробітництво в галузі фізичної культури і спорту держав-учасниць Співдружності незалежних держав 25.05.2007 р. тощо);

- д) підзаконні нормативно-правові акти, що відповідно поділяють на дві групи: 1) ті, які поширюються на територію всієї країни (приміром, Указ Президента України, яким затверджено Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» тощо); та 2) ті, які обмежуються певною територією (рішення, накази, інструкції органів місцевого самоврядування).

Отже, нормативно-правове регулювання паделу в Україні може бути доволі громіздким та розгалуженим. Залишаються питання систематизації відповідних нормативно-правових актів (на початковому етапі достатньо інкорпорації нормативно-правових актів із паделу), удосконалення застарілих, декларативних статей та доповнення прогресивними нормами Закон України «Про фізичну культуру і спорт» (який, до речі, уже сьогодні відстає від сучасних реалій та не вирішує багатьох юридичних і фінансових питань у сфері спорту), та у перспективі – розроблення та впровадження нормативно-правового акту, який би спеціалізовано регламентував падел-відносини.